

Список використаних джерел:

1. Хортиця Т. Український оборонний журнал №3: «Богдан Моторс»: нові проекти для армії // Київ 2019
2. Загородний О. В. ТСН: "Богдан" розпочав випуск автомобілів JAC // 2013
3. Чернявський М. Що нового на Київському автосалоні? // «Авторев'ю», № 5, 2006

Кравченко С. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ
В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ**

Нинішня ситуація в країні схильна до тенденції збільшення кількості фінансово неспроможних підприємств національної економіки. Наслідком незадовільного фінансового стану більшості підприємств стало катастрофічне зростання їхньої кредиторської та дебіторської заборгованості. Зазвичай до банкрутства таких підприємств призводить погіршення всіх показників, які визначають його фінансову стійкість, тому саме на управлінні антикризовими заходами ґрунтується діагностика ймовірності виникнення такого стану.

Антикризове управління може бути ефективним або неефективним. Ефективність антикризового управління характеризується ступенем досягнення поставленої цілі, це заходи з попередження, подолання, пом'якшення або локалізація кризи та вироблення управлінських підходів її подолання (рис. 1).

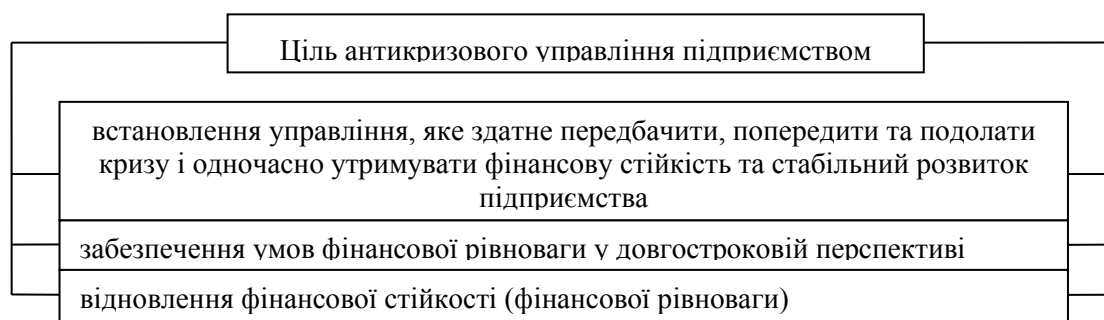

Рис. 1. Ціль антикризового управління підприємством

Для оцінки реалізації антикризового управління доцільно застосувати універсальний підхід з урахуванням індивідуальних особливостей його діяльності. Даний підхід має ґрунтуватися на об'єктивних закономірностях функціонування й розвитку, враховувати вплив різноманітних факторів на діяльність товариства. В даному випадку методи реалізації повинні ґрунтуватися на діловій активності товариства, і в обов'язковому порядку повинні окреслити підхід до зважених заходів антикризового управління шляхом визначення активної, зорієнтованої на майбутнє стратегії, побудованої на зв'язку між намаганням забезпечити прибутковість і додержання стабільності фінансово-господарських процесів.

Таким чином, антикризове управління доцільно впроваджувати на будь-якому етапі господарського життя, однак для розробки найбільш ефективних засобів антикризового менеджменту необхідне вивчення стану товариства, оцінка платоспроможності та перспективи розвитку на основі формування антикризової програми, модель вибору та розробка антикризової стратегії відображає складний взаємопов'язаний комплекс стратегічних і оперативних заходів, кожен з яких підпорядковується єдиній меті, цілям і завданням, пов'язаних з реалізацією антикризової політики товариства, а її елементи можуть мати як захисний, так і наступальний характер.

Список використаних джерел:

1. Олійник Т.І. Антикризовий менеджмент в системі економічної безпеки підприємств «Управління розвитком суб'єктів підприємництва: механізми, реалії, перспективи» колективна монографія / за заг. ред. д-ра екон. наук проф. Т.В.Гринько. Дніпро: Біла К. О., 2018. 444 с.

Кушніт А. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА
ТА ШЛЯХИ ЇЇ УДОСКОНАЛЕННЯ**

У сучасних умовах з урахуванням збільшеного рівня конкуренції і складності макроекономічної ситуації в Україні, особливу роль відіграє збалансована інвестиційна політика підприємства, що дозволяє забезпечити його ефективну діяльність. Проблема мобілізації інвестицій та їх ефективного використання стоїть дуже гостро в даний час. При цьому стимулювання інвестиційної активності і розробка грамотної інвестиційної політики підприємства, а саме, вироблення стратегії інвестування з урахуванням внутрішніх і зовнішніх чинників і вибір її пріоритетних напрямів, є найважливішими умовами сталого розвитку підприємства [1, с. 104].

Дійсно, в даний час ефективна діяльність підприємства неможлива без розробки системи управління його капіталом, тобто вкладенням в матеріальні та фінансові цінності, а також фінансові інструменти. Підприємство, що не інвестує капітал у свій розвиток, ризикує не зберегти свої позиції в конкурентній боротьбі. У зв'язку з цим, на думку ряду авторів, відмова від інвестицій або їх незбалансованість – це один з найнебезпечніших ризиків, з яким стикається підприємство [2]. У зв'язку з цим, вкладення капіталу в інвестиційні проекти з важко прогнозованим кінцевим результатом, передбачає цілеспрямований пошук як капіталу, так і перспективних об'єктів інвестування. На основі цих даних формується інвестиційна програма підприємства та вживаються заходи для їх реалізації, що, в остаточному підсумку, і знаходить своє відображення в інвестиційній політиці підприємства. Процес формування інвестиційної політики підприємства можна описати декількома етапами (рис. 1).

Перший етап – аналіз інвестиційної діяльності підприємства в попередньому періоді. Основна мета даного етапу полягає у всебічній оцінці елементів інвестиційного потенціалу підприємства та ефективності його інвестиційної діяльності до поточного моменту [3, с. 54].